

Rachhpal Singh v. Shri Gurdarshan Singh (S. P. Goyai, J.)

1 . ਐਲਆਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1985)2

ਉਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

(6) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਜੇ ਤੰਗ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਭਾਵ ਮੈਸਰਸ ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸਦਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦਫਤਰ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਉਸ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗਲਤ ਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਹੋਂਦ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਰੋਹਤਕ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ। ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਗਲਤ ਵਰਣਨ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਨਵੀਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। certiorari ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4) ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2331 .

6 ਨਵੰਬਰ 1984

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) — ਆਰਡਰ 39 ਨਿਯਮ 1, 2 ਅਤੇ 2-ਏ(1) - ਅਦ-
ਅੰਤਰਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਿਰ ਆਰਡਰ 59 ਹਿਊਜ਼ 1

ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ-*Allj movea Jur innumcy con^p, pruceeamgs ayainsi me aejauijer- -ju.cn* ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਰਕਮ ਲੰਬਿਤੁ wnen ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ *oy me* ਕੋਰਟ- ਅਨਰਨਿਉਮਰਸ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਾਨਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ— ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼— ਵਨੇਟਨਰ ਸਸਟੈਨ ਯੋਗ— ਅਜਿਹਾ ਆਰਡਰ— ਅਦ- ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨੇਹੀਅਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੋਲਡ, ਆਰਡੇ ਦੇ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1)? 39 ~ "thTcSd^f C^{iv} -d ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਨਿਯਮ (2) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕੁਰਕੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਪਿਰ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ, ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕੇਵਲ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ। ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 2-A(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਡ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 8)।

10 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਪੀ. ਗੋਇਲ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਠੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਪੀ. ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਈ. ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਿਤੀ 6 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਮ. ਐਸ. ਲੁਨਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਮਿਤੀ 9 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਇਹ ਪਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ. ਬੀ. ਐਸ. ਤੇਜੀ, ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਮਿਤੀ 1; ਅਪ੍ਰੈਲ, 1982 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨਾ। 420,

Rachhpal Singh v. Shri Gurdarshan Singh (S. P. Goyai, J.)

ਏ.ਐਸ.ਚੀਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ, *ਲਈ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ*.

ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਐਮ.ਐਲ. ਸਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਆਰ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡੀ. ਖੰਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, *ਉਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।*

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ. ਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਜੁੜੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 2331 ਆਫ 1983, 2344 ਅਤੇ 2345 ਆਫ 1983 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ 17 ਅਗਸਤ, 1983 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ।

(2) ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਵਾਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਨਾਮਾ 26 ਫਰਵਰੀ 1977 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ 27 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 2-ਏ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ 25 ਸਤੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦੋ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ। ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਕੈਦ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅਪੀਲਾਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ.

(3) ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ *ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਬਨਾਮ ਰਾਣੀ ਸੋਨਾਬਤੀ ਕੁਮਾਰੀ* (1)। *ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਜ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰ. (ਰਜਿ.) ਬਨਾਮ ਜੈ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਤਾਂ

ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।

(4) ਉਪ-ਆਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ilof 2rulep 2-ALC, ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕੁਰਕੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕੇਵਲ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ। ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 32 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 32 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 221.

(2) 1980 PLR 406

ਇਸ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ. ਸਿੱਟਾ, ਇਸਲਈ, ਇਰੈਸਿਸ ਟੇਬਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ, ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਰਾਣੀ ਸੈਨਾਬਤੀ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ

Rachhpal Singh v. Shri Gurdarshan Singh (S. P. Goyai, J.)

ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ :

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 2(3) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੰਡਕਾਰੀ ਪਹਿਲੂ ਹੈ-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 32 ਉਹ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ Cl.(1) ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ - 'ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ...ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ 4 ਅਤੇ 3 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਰਡਰ 39, ਨਿਯਮ 2(3) ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਹੀਂ। *ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ* ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(5) ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਠਾਕੋਰਲਾਲ ਪਰਸ਼ੋਤਮਦਾਸ ਬਨਾਮ ਚੰਦੂਲਾਲ ਚੁਨੀਲਾਲ* (3) *ਗੋਬਿੰਦਾ ਪਰੀਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੱਕਰਧਾਰਾ ਰਾਉਟਰਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ* (4) ਅਤੇ *ਕਲਕੱਤਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟੋਰ ਬਨਾਮ ਸਟੈਮਡ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ।*

(3) ਏਆਈਆਰ 1967 ਗੁਜਰਾਤ 124

(4) ਏਆਈਆਰ 1971 ਉੜੀਸਾ 10.

ਅਤੇ Ors. (5)। *ਠਾਕੋਰਲਾਲ ਪਰਸ਼ੋਤਮਦਾਸ ਅਤੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪਰੀਦਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪਰ)* ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। *ਕਲਕੱਤਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟੋਰਾਂ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 39 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮਾਣਗਾਨੀ

ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਹੱਥ 'ਤੇ ਦਵਾਸੀ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਤਿੰਨੇ ਫੈਸਲੇ ਕੋਰਟ ਇਨ ਹਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਖਿਲਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਜਨਕ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ ਦਾਸ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਅਤੇ ਮੈਸ. ਭਾਰਜ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਕਲਕੱਤਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਆਰਡਰ 39, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਣੀ ਸੋਨਾਬਤੀ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਐਸਸੀ ਮਾਥੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ। ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੇ. ਸ਼ਿਓ ਕੁਮਾਰ ਇਰਾਨਾਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਖਾਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸੰਘ ਗੌਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (8) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਏਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਯੁਆਈਏਪਗਡ ਟੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਐਚ.ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Rachhpal Singh v. Shri Gurdarshan Singh (S. P. Goyai, J.)

ਕੰਚਨ

- (5) 81 ਕਲਕੱਤਾ ਵੀਕਲੀ ਨੋਟਸ 209.
- (6) 1974 PLJ (Cr.) 71.
- (7) 1975 PLJ ਕਰੋੜ 39.
- (8) ਏਆਈਆਰ 1983 ਸਾਰੇ. 180.